

Klub obecný rybářský, poddruh klub muškařský,

„šuplík“, červen 2012

vzniká vegetativním množením. To se z rybářského spolku, sdružení, prostě z rybářské organizace, nejčastěji vyrostlé poblíž nějaké pstruhové vody (vyčlení, vydělí, oddělí, vypučí....) malý klon a okamžitě začne žít svébytným životem. Nezadržitelně jde za sluncem, snaží se každá jeho buňka .

Potíže růstu a růst potíží

Nejdříve pár slov o klubech obecně.

Krajnicí jedné strany budtež podřímlé anglické kluby se staletou tradicí, kluby důstojných gentlemanů usazených v hlubokých kožených křeslech, kde klid porušuje jen obracení např. stránek listu The Observer, nebo téměř se vznášející majordomus dolévající staré portské a občas tiše, nenápadně zkoumající, zda některý ze starých gentlemanů zatím nevyměnil tento klub sice za stejný, ale toho času již na nebesích.

Protipólem jsou, jak nahlédneme, kluby sportovní, ještě lépe, fankluby klubů sportovních, a to zvláště těch, hrajících v nejvyšších soutěžích. V jejich erbu by mohly být zkřížené baseballové pálky a četné flastry na obličejích členů klubů a „flastry“ v jejich trestním rejstříku. Víme a známe: Rowdies, hooligans - Zákony tribuny.

Mezi těmito krajnicemi se rozprostírá nekonečný oceán klubů, klubů sběratelů čehokoliv, milovníků a obdivovatelů kohokoliv, pěstitelů ředkviček, chovatelů křečků Pozorný čtenář, světa a polosvěta znalý matador, by nám připomenul dobře prosperující „nájtkluby“, klony to lepších hotelů a restaurací. Těmi se v naší studii zabývat nebudeme, bylo by to nošením dříví do lesa, neboť v každém klubu jakéhokoliv ražení se nějaká ta kurva vždycky najde.

Zpět k poddruhu „Muškařský klub“. Stále ještě nevíme, co se z klubu, z klubu z lásky k muškaření počatému, vyklube. Bohužel, nebudou to nikdy kluby typu Rychlých šípů s Mirkem Dušínem v čele. Chtějí-li žít a přežít, stanou se často občanskými sdruženími se vším, co k takovému občanskému sdružení patří. Tedy se Stanovami a v nich zakotveným a vytyčeným předmětem a cílem svého snažení.

A právě teď se začnou muškařské kluby profilovat, neboť, jak praví klasik naší politické ekonomie: „Peníze jsou až na prvním místě“. Kluby, které se chtějí stát v muškařské obci apoštoly trojjediného rybářského práva a chtějí-li zde v tomto duchu hlásat osvětu, se neobejdou bez sponzorských darů, grantů a dotací. Z členských příspěvků nevyžijí, mecenáši jsou vzácní jak ostrucha křivočará. Chodit s kloboukem v ruce a žadonit, psát ponížené šuplíky To chce muže vzácně otrlého, schopného vlézt oknem zpět, byl-li ze dveří vyhozen. Važme si jich, pečujme o ně!

Jiná je situace v klubech s členstvem převážně „sportovně“ založeným. V duchu Coubertinova hesla „Není důležité zvítězit, ale zúčastnit se“, přihlásí se k muškařskému zápolení, avšak začne-li se jim (nedejbože!) dařit, vbrzku si je mateřská organizace přivine zpět na svá prsa, protože se má čím ve svých hlášeních „nahoru“ i členstvu na schůzích pochlubit a tak nějakou tu korunu na své zviditelnění ráda obětuje.. Ale často ani ona není finančně bezedná a brzo zaznamená odliv nadějných borců do mohovitějších organizací a klub, jako takový, umírá na úbytě.

Ephemerella vulgata – jepice obecná. Efemérní - rychle pomíjející, prchavé, takové jsou někdy ty jepičí životy našich muškařských klubů. Podržet by je mohla „klubová voda“, kdyby ovšem nějaká byla. Představa takové muškařské nirvány je ale poněkud diskutabilní, protože jsme jen lidé a navíc Češi. Těch silných slov, toho rozhazování rukama by bylo ještě víc. Ale přece jenom je tu těžce a draze nabytý revír, pojítka nad „vteřiňák“ mocnější.

No, jsou to všechno jen úvahy muškařského geronta; netřeba je brát vážně. Pro něj a jemu podobné je tu ještě

Klub osamělých srdcí seržanta Pepře. Beatles! Vzpomínáte?